

РЕШЕНИЕ

№ 41011

гр. София, 08.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Ана Методиева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8943** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ана Методиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационната жалба на началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) – [населено място] против Решение № 2348 от 27.06.2025 г. постановено по НАХД № 1508/2025 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 9070 от 02.01.2025 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към АПИ – [населено място].

С последното, на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, предл. 2 от Закона за пътищата (ЗП), на Й. Б. Ч. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000,00 лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. а), предл. 2 ЗП във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 5, б. в), чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС (Наредба № 11/2001 г.).

Касационният жалбоподател - началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Агенция „Пътна инфраструктура“, счита решението за неправилно и необосновано, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, и на посочено формално основание. Счита, че СРС не е осигурил равни възможности на една от страните да представи доказателства, което представлява съществено процесуално нарушение и предпоставка за отмяна на акта.

Прави искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде потвърдено НП.

Ответникът – Й. Б. Ч., не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, становищата на страните и провери обжалваното съдебно решение с оглед на правомощията си по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима – подадена е в срока по чл. 211 АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

За да постанови обжалваното решение първоинстанционният съд е приел от фактическа страна, следното:

На 09.12.2024 г. органи на АПИ са извършили проверка на пътно превозно средство (ППС) марка „И.“, модел „Тракер“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „ВИВА МЕТАЛ“ ООД, ЕИК: [ЕИК], натоварено с товар – „земя“, който е следвало да бъде превозен от водача - Й. Ч. по маршрути „С. – В.“ и „С. – Д. Б.“.

При извършено замерване на товара от АПИ с електронна везна № 118844, е установено следното: ос (axle) 1 – 7135 кг, ос (axle) 2 – 8240 кг, ос (axle) 3 – 15990 кг, ос 4 (axle) – 15350 кг. Резултатите са отразени в кантарна бележка № 2350.

На 09.12.2024 г. е издаден Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 0010398 за извършено нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. а), предл. 2 ЗП във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 5, б. в), чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11/2001 г. Актът е съставен в присъствието на нарушителя и на един свидетел, подписан без възражения, като такива не са постъпили и в законоустановения срок по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

На 02.01.2025 г. въз основа на АУАН, е издадено НП № 9070 от 02.01.2025 г., на началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към АПИ – [населено място].

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че АУАН и НП са издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност, но формата и съдържанието им не съответстват на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, като в тях е налице разминаване в правната квалификация на нарушението. Приел е, че от събраните доказателства по делото не става ясно дали ППС е имало издадено разрешение за дейности по специалното ползване на пътищата по реда на чл. 26, ал. 2 ЗП. Приел е, че доколкото в хода на това производство не е проведено такова доказване от страна на органа издал процесното НП, административното обвинение срещу Й. Ч. е останало недоказано. Обоснован е извод, че по делото е недоказано, че Ч. е осъществил от обективна страна нарушението, за което е санкциониран, което от своя страна се явява допълнително основание за отмяна на наказателното постановление.

Решението е правилно, но не по изложените в него мотиви.

С Тълкувателно постановление № 2 от 8.10.2025 г. по тълк. дело № 5/2023 г. на Общото събрание на съдиите от Наказателна колегия на Върховния касационен съд и Първа и Втора колегия на Върховния административен съд е прието, че водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за това, извършва нарушение по чл. 177, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 139, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата, когато не е собственик на пътното превозно средство или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза, съответно не е наредил превоза.

Първоинстанционният съд неправилно е приел, че в конкретния случай е налице визираното в НП нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. а) ЗП. От ангажираните по делото доказателства не се

установява касаторът да е собственик на посоченото по-горе ППС или да има качеството на лицензиран превозвач, осъществяващ процесния превоз. Ето защо, след като за водача на ППС е предвидена изрично административнонаказателна отговорност в ЗДвП, няма как същият да е субект на нарушението на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. а), предл. 2 ЗП, респ. да му бъде наложено наказание по чл. 53, ал. 1, т. 2, предл. 2 ЗП. Водачът на извънгабаритно и/или тежко ППС, когато не е собственик на същото или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза, съответно не е наредил превоза, а извършва единствено фактическите действия по неговото осъществяване въз основа на задълженията си по трудов договор, сключен с някое от тези лица, следва да отговаря само по чл. 177, ал. 3, т. 1 ЗДвП за допуснатото нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2 ЗДвП и не носи отговорност по чл. 53, ал. 1, т. 2 ЗП за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. а) ЗП.

С оглед изложеното незаконосъобразно е ангажирана административнонаказателна отговорност на ответника по касация на основание чл. 26, ал. 2, т. 1, б. а), пр. 2 ЗП, което е основание за отмяна на процесното наказателно постановление. Като е достигнал до този извод, въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд София – град, XIX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2348 от 27.06.2025 г. постановено по НАХД № 1508/2025 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: